

крайнитѣ цѣли на своята борба, е длѣженъ да се вслуша въ гласа на младежъта.

За насъ тия студентски изявления сѣ отраднo обществено явление. Ний не единъ пѣтъ сме изказвали своето убѣждение, че обществено-политическото обновление на България не е възможно при кoтерийни партии, които не се въодушевяватъ отъ никакви социални идеи, които не сѣ проявили никакво уважение къмъ законитѣ на държавата и освeтeнитѣ отъ тия закoни права на българскитѣ граждани, напpотивъ, сѣ ги тѣпкали най-безцеремонно, а на всичко отгорѣ, и тѣхнитѣ видни хора сѣ повече или по-малко опетнени съ разни съмнителни сдѣлки. Само поколѣние, въодушевено отъ идеята за безкористно служене на отечеството; поколѣние, съхранило неначети идеалитѣ на своята младостъ: — и ентузиязма за великитѣ идеи на свободата и неприкосновеностъта на личността, и възмущението отъ неправди и произволи, и умразата противъ всѣка подлостъ и безчестие — отъ дѣто тѣ и да идатъ — само едно такова поколѣние може да доведе нова ера въ нашия животъ. Въ тия изявления ний съзираме първитѣ признаци, че това съзнание започва да прониква въ оная срѣда, изъ която единствено може да изникне това ново поколѣние. Тия изявления ни казватъ, че българската младежъ не е изгубила съзнанието за своитѣ най-високи национални задачи и че тя ще умѣе да изнесе на плещитѣ си подвига на обновлението на България. Само тоя подвигъ би направилъ нашата студентска младежъ достоенъ потомъкъ на ония първи български студенти въ Русия, които прославиха и направиха уважаемо въ чужбина забравеното вече българско име, — на ония първи плямтящи отъ любовъ за своята родина студен-